

[Hæle.]

synes, det var en i mange Henseender velvillig Tone, den højtærede Minister anvendte over for de Synspunkter, jeg havde gjort gældende, og det skulde være mig meget kært, om der skulde vise sig at være Forhandlingsmuligheder i Udvalget. Jeg vilde tro, at de ikke er helt ringe efter den Stilling, det ærede Medlem Hr. Steen har indtaget, og efter de Udtalelser, den højtærede Minister fremsatte her i Tinget i Dag.

Steen: Jeg har været glad ved det ærede Medlem Hr. Elbæk-Jessens Udtalelser, der forekom mig at være overordentlig forstandige, og de Indvendinger, han havde, er ikke større, end at jeg vil mene, at vi kan tale os til Rette om dem. Derimod var det ærede Medlem Hr. Gregersens Bemærkninger og Betragtninger for mig Vidnesbyrdet om, at Livet er mere indviklet — de økonomiske og erhvervsmæssige Problemer, i Særdeleshed paa dette Omraade, danner ingen Undtagelse —, end det ærede Medlem har fattet. Det er meget godt at stille Problemet saaledes op: Fri Næring eller Monopol, og saa sige: Saa er jeg Tilhænger af fri Næring; men selv om det ærede Medlem raadede over samtlige Pladser i denne Sal, kunde det ærede Medlem ikke paa dette Omraade skabe fri Næring. Man har Valget mellem to Ting, en Ordning, hvorefter Staten har Indflydelse gennem Bevillingsmyndigheden, og det mest udprægede privatkapitalistiske Monopol, der overhovedet kunde tænkes; det er de eneste Realiteter, der er i denne Forbindelse. Det ærede Medlem valgte det rent privatkapitalistiske System med alle dets Udbytningsmuligheder mod en Statsordning med Statens Indflydelse som den, paa Grundlag af hvilken Diskussionen her er foregaaet.

Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen skal ikke gøre sig nogen som helst Forhaabning om ved min Hjælp at faa Lovforslaget lavet om, saa det bliver noget helt andet, som ingen længere kan kende, og paa Grundlag af hvilket det ærede Medlem derefter kunde tænke sig at begynde en Forhandling. Nej, jeg har ved første Behandling udtrykkeligt sagt, at Forslagets Hovedlinier og Grundbetragtning er jeg enig i og maa være det, fordi det i det store og hele er Resultatet af den Kommissions Arbejde, hvori jeg selv har deltaget. Det, jeg har forbeholdt mig fuld Frihed over for, er Enkeltheder; om dem kan der forhandles, men med det ærede Medlems Betingelse, at Forslaget skal laves om til noget helt andet, saa ingen kan kende det, kan jeg sige til

det ærede Medlem paa Forhaand, at der ikke er noget Grundlag for Forhandling os imellem med Hensyn til dette Spørgsmaal; saa maa vi se at klare os uden og blive paa det Grundlag, paa hvilket det nu engang er vedtaget at ordne Sagen.

Den højtærede Justitsminister har naturligvis Ret i sin Bemærkning om, at det, der nu i Lovforslagets §. 2 er foreslaaet, er en Indskrænkning i de Ministeren under den tidligere Tilstand tilkommende Beføjelser. Jeg er ganske enig i den højtærede Ministers hele Betragtning, hvad denne Paragrafs Indhold angaar, og kan ganske tiltræde det, der har fundet Udtryk i Bemærkningerne til Lovforslaget, og naar Ministeren bad om, at Udvalget vilde se nærmere paa denne Paragraf, kan jeg forsikre, at der ikke fra min Side skal mangle Interesse for denne Opgave.

Den højtærede Minister har paa samme Maade Ret i, at Bestemmelserne om Filmcentralen og Filmsfonden, som Ministeren foreslaar dem, er en Tiltræden af, hvad Kommissionen havde udarbejdet; men naturligvis, efter at der gennem den foreslaaede Afgift er skaffet Midler til Centralen og Fonden i langt større Omfang, end det kunde forudses efter de Midler, Kommissionen regnede med, er der heri indtraadt en ikke ubetydelig Ændring. Jeg vil gerne sige saa klart, at enhver Misforstaaelse kan være udelukket paa dette Omraade: Jeg har ikke alene ikke noget imod, men jeg er Tilhænger af Filmcentralen, fordi der er Opgaver for den at løse, men kun i fuldkommen fri Konkurrence med de øvrige Udlejningselskaber. Den højtærede Minister har naturligvis Ret ikke alene rent sprogligt, men ogsaa ud over dette, naar han siger, at han har maattet lade udgaa af Kommissionens Udkast Bemærkningen om, at Filmcentralen skulde erhverve Films, som ellers ikke blev forevist, det kan man nemlig ikke vide noget om. Jeg skal være den første til at erkende, at Affattelsen var uheldig og meget angribelig, men Meningens dermed var overordentlig klar, nemlig at Filmcentralens Opgave ikke skal være at gaa ind paa det almindelige forretningsmæssige Omraade, den skal ikke løse Opgaver, som andre løser, men den skal løse de kulturelle og mere ideelle Opgaver, som var naturlige for den. Alene af den Grund, at man ikke kan forlange, at andre, som handler ud fra forretningsmæssige Synspunkter, skal beskæftige sig hermed.

Da den højtærede Minister udtalte, at han slet ikke havde tænkt paa Det kongelige Teater, gjorde dette Indtryk paa mig.